

w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNP.8014.42.2021.3.DCz

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy negatywną opinię wyrażoną w uchwale Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 552/2021 z dnia 24 czerwca 2021 r. dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNP.8014.42.2021.3.DCz

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia przedstawione we wniosku Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WNP.8014.42.2021.3.DCz nie uzasadniają zmiany opinii negatywnej wyrażonej w § 1 uchwały nr 552/2021 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 24 czerwca 2021 r.

Podstawę wydania negatywnej opinii stanowiły następujące zarzuty:

1. Błędnie założono w koncepcji kształcenia i sylwetce absolwenta, że program studiów na kierunku psychologia zapewnia osiągnięcie szeregu praktycznych umiejętności przygotowujących do praktycznego wykonywania zawodu psychologa. To założenie nie może być zrealizowane, ponieważ absolwenci studiów licencjackich na kierunku psychologia nie mają prawa wykonywania zawodu psychologa, zatem nie mogą wykonywać czynności praktycznych przynależnych temu zawodowi. Wniosek przygotowany przez Uczelnię nie zawiera jasnej, spójnej koncepcji kształcenia powiązanej ze sprecyzowanym opisem sylwetki absolwenta, uwzględniającej ten fakt. We wniosku podkreśla się możliwość rozwijania umiejętności praktycznych, potrzebnych do wykonywania pracy w szeroko rozumianej branży zawodów pomocowych. Biorąc pod uwagę, że nie mogą to być czynności przynależne zawodowi psychologa, Uczelnia kształcąca na studiach licencjackich na kierunku psychologia o profilu praktycznym powinna bardzo precyzyjnie określić, w jakie konkretnie praktyczne kompetencje zawodowe chce wyposażyć absolwenta, do wykonywania jakich czynności będą przygotowani. Niewystarczające jest stwierdzenie, że absolwenci będą wypełniać lukę

kompetencyjną w sektorze zawodów pomocowych, zwłaszcza dotyczących pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Podobnie, niewystarczające jest zapewnienie, iż kierunek studiów i związany z nim program kształcenia, niewątpliwie uwzględni oczekiwania aktualnego rynku pracy i umożliwi dostosowanie kompetencji absolwentów do aktualnych potrzeb gospodarczych, jak i społecznych oraz że holistyczne wykształcenie pozwala na aplikację wiedzy psychologicznej w każdej sferze funkcjonowania człowieka w jego środowisku. Założenie, iż celem kształcenia jest wyjście naprzeciw zapotrzebowaniom rynku pracy na osoby wyposażone w zaawansowany warsztat diagnostyczny i umiejętności oddziaływań psychologicznych jest zdecydowanie nadmierowe. Absolwent studiów pierwszego stopnia nie ma możliwości osiągnięcia efektów uczenia się, które odnoszą się do zaawansowanego warsztatu diagnostycznego i umiejętności oddziaływań psychologicznych.

Stanowisko Uczelni

Jak podniesiono we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w koncepcji kształcenia i sylwetce absolwenta Uczelnia wskazała, że „program kształcenia na kierunku psychologia, realizując strategię rozwoju Uczelni, wyposaża absolwentów kierunku w specjalistyczną wiedzę oraz praktyczne umiejętności związane z zawodami pomocowymi”. Podkreślono jednocześnie, że absolwenci kierunku psychologia, studia pierwszego stopnia, będą „w pełni przygotowani do kontynuacji kształcenia w ramach studiów magisterskich w celu uzyskania kwalifikacji niezbędnych do wykonywania zawodu psychologa”. Dodatkowo zwrócono uwagę, że po ukończeniu kierunku psychologia pierwszego stopnia istnieje możliwość podjęcia studiów drugiego stopnia na kierunku innym niż psychologia. Wnioskodawca wyjaśnił, że w ciągu trzech lat studiów student zdobywa określoną wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z zakresu psychologii, lecz w założeniu proponowane studia licencjackie stanowią etap przygotowawczy do podjęcia przez absolwentów studiów II stopnia na kierunku psychologia. Określenie w sylwetce absolwenta zamierzonych umiejętności w sposób bardzo ogólny i niejednoznaczny oznacza, że absolwent w założeniu nie osiąga kwalifikacji psychologa, natomiast posiada wiedzę, ale także np. pewne umiejętności obserwacji, analizy sytuacji i interpretacji, dzięki którym może odnaleźć się na różnych stanowiskach pracy. Współczesny rynek pracy wymaga od pracownika posiadania tzw. kompetencji miękkich dotyczących obszaru psychologii. W związku z powyższym, program daje możliwość zdobycia zakresu umiejętności pozwalających na korzystanie z dorobku psychologii, np. podczas projektowania szkoleń.

Stanowisko Prezydium PKA

Wyjaśnienia wnioskodawcy nie pozwalają na zniwelowanie istoty zarzutu. Nie zaprezentowano klarownej sylwetki absolwenta. Wniosek nadal nie zawiera jasnej i spójnej koncepcji kształcenia. Uczelnia nie określa w jakie konkretnie kompetencje zawodowe chce wyposażać absolwenta. Nie wskazuje do wykonywania jakich czynności absolwenci będą przygotowani. Intencja, iż absolwenci będą wypełniać lukę kompetencyjną w sektorze zawodów pomocowych, zwłaszcza dotyczących pomocy psychologiczno-pedagogicznej jest niejasna (nie wyjaśniono w jaki sposób i jaką lukę wypełnią absolwenci wnioskowanego kierunku). Aktualny pozostaje zarzut, iż zapewnienie o holistycznym wykształceniu jest nadmierowe wobec programu studiów. Uczelnia nie wyjaśniła znaczenia enigmatycznych określeń, które zawarto we wniosku o wydanie pozwolenia. Nadal występują sformułowania, które ogólnikowo prezentują koncepcję kształcenia, np. „W ciągu trzech lat studiów student zdobywa określoną

wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z zakresu psychologii”, „absolwent (...) posiada wiedzę, ale także np. pewne umiejętności obserwacji, analizy sytuacji i interpretacji, dzięki którym może odnaleźć się na różnych stanowiskach pracy” (podkreślenia PKA).

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

2. Kierunek psychologia błędnie przyporządkowano do 4 dyscyplin naukowych: nauk o zarządzaniu i jakości, nauk o komunikacji społecznej i mediach, filozofii oraz nauk medycznych. Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny jest uzasadnione tylko wówczas, jeżeli dana dyscyplina stanowi jeden z podstawowych elementów, na których konstruowana jest koncepcja kształcenia, natomiast nie może być uzasadnione obecnością w programie studiów elementów efektów uczenia się i programu studiów o charakterze subsydiarnym, względem całej koncepcji kształcenia. W zaprezentowanej we wniosku koncepcji kształcenia nie ma wyraźnych i konkretnych odniesień do innych dyscyplin niż psychologia.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wyjaśniła, że dyscypliny zostały przyporządkowane do kierunku na podstawie wyodrębnionych efektów uczenia się oraz koncepcji kształcenia. W koncepcji i sylwetce absolwenta podkreślono, że absolwent kierunku psychologia pierwszego stopnia zdobywa interdyscyplinarną wiedzę, umiejętności i kompetencje, które mogą zostać wykorzystane np. w projektowaniu szkoleń, realizacji działań marketingowych z zakresu human resources czy public relations, a także w dalszym rozwijaniu własnych kompetencji. Wszystkie kontrole Polskiej Komisji Akredytacyjnej, które w ostatnich dziesięciu latach odbywały się na kierunkach prowadzonych przez Mazowiecką Uczelnię Publiczną w Płocku, nie zakwestionowały zasady przyporządkowania kierunków do dyscyplin na podstawie założonych efektów uczenia się. Podkreślić należy zarazem, że wyodrębnione dyscypliny stanowią przynajmniej 6% wszystkich efektów uczenia się. Za wiodącą dyscyplinę uznano psychologię (64%), inne dyscypliny to: nauki o zarządzaniu (12%), nauki o komunikacji społecznej i mediach (9,5%), filozofia (9%), nauki medyczne (6%). Zgodnie ze stanowiskiem interpretacyjnym nr 5/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 2 lipca 2020 r. nie ma z góry określonego procentowego ujęcia subsydiarności dyscypliny. Uwzględnienie dyscyplin korespondujących z dyscypliną psychologia stanowi cenne uzupełnienie i pozwala na wprowadzenie do koncepcji programu treści istotnych z punktu widzenia przygotowania praktycznego oraz daje szersze spektrum rozumienia zjawisk psychologicznych.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowych informacji, lub wyjaśnień, które usuwałyby istotę zarzutu. Uczelnia prawidłowo nawiązuje do stanowiska interpretacyjnego nr 5/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 2 lipca 2020 r., jednak czyni to w sposób fragmentaryczny i powierzchowny. Zgodnie z cytowanym stanowiskiem „Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny, w tym liczba dyscyplin, powinno racjonalnie wynikać z kluczowych przesłanek i celów prowadzenia danego kierunku studiów, ujętych w koncepcji kształcenia i znajdujących odzwierciedlenie w efektach uczenia się, a nie polegać na mechanicznym przyporządkowaniu kierunku do każdej dyscypliny, która jest adekwatna, choćby tylko w minimalnym stopniu, do jakiegokolwiek, nawet pojedynczego efektu uczenia się określonego dla kierunku studiów (...). Przyporządkowywanie

kierunku do dużej liczby dyscyplin może być uzasadnione w świetle koncepcji kształcenia tylko wtedy, jeżeli każda z tych dyscyplin odgrywa istotną rolę jako podstawa formułowania koncepcji, natomiast nie może być uzasadnione obecnością w programie studiów elementów efektów uczenia się i programu studiów o charakterze subsydiarnym, względem całej koncepcji kształcenia (...). Nie znajduje zatem uzasadnienia przyporządkowanie kierunku do dyscypliny, która nie stanowi bazy dla budowy tej koncepcji. Co za tym idzie, nie znajduje uzasadnienia przyporządkowanie kierunku do dyscypliny, która odnosi się wprawdzie do pewnych elementów programu studiów i pojedynczych elementów efektów uczenia się, ale są to elementy subsydiarne wobec kluczowych aspektów koncepcji kształcenia i programu studiów. (...). Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny jest uzasadnione tylko wówczas, jeżeli dana dyscyplina stanowi jeden z podstawowych elementów, na których konstruowana jest koncepcja kształcenia. Prowadzi to do wniosku o charakterze praktycznym, iż biorąc pod uwagę wszelkie determinanty prowadzenia przez uczelnie działalności naukowo – badawczej i dydaktycznej, przyporządkowanie kierunku do dyscyplin najczęściej powinno sprowadzać się do wskazania bardzo ograniczonej liczby, kluczowych dla koncepcji kształcenia na kierunku studiów, dyscyplin. W przypadku wielu kierunków studiów, zwłaszcza realizowanych według utrwalonych, tradycyjnych koncepcji, całkowicie wystarczające może okazać się przyporządkowanie kierunku tylko do jednej dyscypliny, bądź dwóch - trzech dyscyplin maksymalnie.” Wnioskodawca obstaje przy przyporządkowanie kierunku do pięciu dyscyplin, pomimo tego, że występujące w programie studiów treści odnoszące się do takich dyscyplin jak filozofia, nauki medyczne, nauki o komunikacji społecznej czy nauki o zarządzaniu mają charakter pomocniczy w prowadzeniu kształcenia z zakresu psychologii. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że informacje podawane przez Wnioskodawcę na temat przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych różnią się w poszczególnych wnioskach. We wniosku o wydanie pozwolenia na utworzenia studiów podano na stronie 18, że kierunek studiów przyporządkowano w 80% do psychologii jako dyscypliny wiodącej (inne dyscypliny to: 5% nauki o zarządzaniu, 9% nauki o komunikacji społecznej i mediach, 3% filozofia, 3% nauki medyczne), natomiast we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Wnioskodawca podaje, że psychologię uznano w 64% za dyscyplinę wiodącą (a inne dyscypliny to: 12% nauki o zarządzaniu, 9,5% nauki o komunikacji społecznej i mediach, 9% filozofia, 6% nauki medyczne). Podane różne wartości procentowe świadczą o braku jednoznacznego stanowiska w zakresie przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

3. Niektóre z efektów zakładają opanowanie przez studentów umiejętności, które nie mogą zostać osiągnięte w trakcie 3 lat edukacji. Są to następujące efekty w zakresie umiejętności:

- PsychP1P_U18 student potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danego indywidualnego przypadku sposób postępowania terapeutycznego;
- Psych1P_U24 student potrafi zaplanować sieć wsparcia dla jednostek lub grup społecznych w obrębie wybranego obszaru działalności psychologicznej, stosować formy i metody pomocy psychologicznej; skutecznie pomagać osobom i grupom.
- Psych1P_U26 student potrafi identyfikować złożone i nietypowe problemy psychologiczne człowieka i podejmować odpowiednie działania diagnostyczne, profilaktyczne, terapeutyczne w zakresie właściwym dla psychologii.

Powyżej przytoczone efekty zakładają osiągnięcie bardzo profesjonalnych umiejętności w zakresie zarówno diagnostycznym, jak i pomocowo – terapeutycznym o charakterze indywidualnym i grupowym. Skuteczne pomaganie jednostkom i grupom, czy zastosowanie właściwego dla danego indywidualnego przypadku sposobu postępowania terapeutycznego, to najbardziej odpowiedzialne formy aktywności zawodowej psychologa, wymagające wieloletniej edukacji i doświadczenia. Podobnie jak identyfikowanie złożonych i dodatkowo nietypowych problemów psychologicznych człowieka. Założenie przez autorów wniosku, że absolwenci po trzech latach będą gotowi do tego typu aktywności i obiecywanie takich efektów kandydatom na studia nie jest właściwe.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż w efektach dotyczących wiedzy i umiejętności (Psych1P_W01, Psych1P_W02, Psych1P_W04, Psych1P_W14, Psych1P_W21, Psych1P_W23, Psych1P_W25, Psych1P_U01, Psych1P_U01) podkreślono, że absolwent zdobywa wiedzę i umiejętności na poziomie elementarnym lub podstawowym. W odniesieniu do efektów Psych1P_U18 Psych1P_U24, Psych1P_U25, o których pisze Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, brak jest wskazania stopnia osiągniętych umiejętności oraz ściśle zdefiniowanego kontekstu, w którym umiejętności te będą wykorzystywane, stąd też Wnioskodawca nie może się zgodzić z opinią Prezydium, że efekty te „zakładają osiągnięcie profesjonalnych umiejętności w zakresie zarówno diagnostycznym jak i pomocowo-terapeutycznym”. Posługując się pojęciami „działania diagnostycznego” i „działania terapeutycznego” autorzy wniosku nie mają na myśli formułowania pełnej diagnozy psychologicznej, prowadzenia terapii psychologicznej czy psychoterapii, lecz rozumieją pod tymi terminami szeroko rozumiane rozpoznawanie potrzeb drugiego człowieka i wspierania go. Nie można zakładać, że absolwent trzyletnich studiów na kierunku psychologia nie zdobędzie żadnych umiejętności praktycznych dotyczących powyższych procesów. Program studiów obejmuje zakres przedmiotów umożliwiających zdobycie przez studenta kompetencji w zakresie działań pomocowych i terapeutycznych, jednak nie jest wskazane, iż absolwent zdobywa pełną wiedzę na ten temat.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacji o podjętych działaniach naprawczych, które usuwałyby istotę zarzutu. Teza zarzutu sformułowana w uchwale PKA pozostaje aktualna. Zakładane efekty uczenia się w zakresie wiedzy (16 efektów uczenia się), umiejętności (20) i kompetencji społecznych (6) są niemożliwe do pełnego osiągnięcia w trakcie trzyletniej edukacji. Niektóre z nich są całkowicie niemożliwe do realizacji (np. Psych1P_K03: gotowość do prowadzenia zindywidualizowanych działań diagnostycznych, profilaktycznych, terapeutycznych, wychowawczych w praktycznej działalności psychologicznej). Zgodnie z koncepcją kształcenia Wnioskodawcy, student ma zdobyć „dogłębną znajomość metod badawczych i teorii z różnych działów psychologii”, co jest niemożliwe do zrealizowania podczas studiów pierwszego stopnia. Przytoczonych w uchwale PKA efektów uczenia się nie można relatywizować w sposób komentowany przez Wnioskodawcę. Wskazanie, że absolwent trzyletnich studiów uzyska m. in. umiejętności kierowania procesami terapeutycznymi, zastosowania właściwego dla indywidualnego przypadku sposobu postępowania terapeutycznego, doboru form i metod pomocy psychologicznej, a także, że zdobędzie umiejętność identyfikowania złożonych i nietypowych

problemów psychologicznych człowieka oraz podejmowania odpowiednich działań diagnostycznych, profilaktycznych, terapeutycznych w zakresie psychologii jednoznacznie odwołuje się do specjalistycznej wiedzy i umiejętności. Uczelnia nie wyjaśnia, w jakie relacji pozostaje przytoczony opis do założenia, iż student osiągnie elementarny poziom wyboru metod diagnostycznych lub podstawowy poziom identyfikowania złożonych problemów psychologicznych. Nadal nie są zdefiniowane „działania pomocowe” i „działania terapeutyczne” (ich zakres, rodzaj) do których będzie przygotowany absolwent wnioskowanego kierunku.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

4. Efekty dla poszczególnych zajęć i grup zajęć nie zostały przypisane prawidłowo. Efekty uczenia się zwłaszcza w zakresie zakładanych umiejętności, dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć są niespecyficzne, niezgodne z treściami programowymi i sposobami weryfikacji efektów. Zakładane efekty uczenia się dla poszczególnych zajęć są często literalnym lub z niewielką modyfikacją, powtórzeniem efektów kierunkowych, co powoduje, że ich osiągnięcie nie może zostać w pełni zweryfikowane. Przykładowo w karcie zajęć *psychologia kliniczna z elementami psychologii zdrowia* efekt U04 *Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danego indywidualnego przypadku sposób postępowania terapeutycznego; dobrać środki i metody pracy w celu efektywnego projektowania i wykonania pojawiających się zadań zawodowych w praktycznych działaniach psychologicznych* nie jest on możliwy do osiągnięcia; jeśli na omówienie psychoterapii w nurcie poznawczo-behawioralnym przeznaczone są 3 godziny, to jakiegokolwiek ćwiczenia praktyczne mogą trwać maksymalnie 30 minut, co zdecydowanie nie pozwala na osiągnięcie umiejętności dobrania odpowiednich środków i metod pracy terapeutycznej. Efekt U02 zakłada osiągnięcie umiejętności wypowiedzania się także w języku obcym, natomiast ani treści zajęć ani metody weryfikacji nie przewidują sprawdzenia tej umiejętności. Także nie ma polecanej literatury do zajęć w języku angielskim. Kolejny efekt K03 w zakresie kompetencji społecznych zakłada, iż student *jest gotów do prowadzenia zindywidualizowanych działań diagnostycznych, profilaktycznych, terapeutycznych, wychowawczych w praktycznej działalności psychologicznej* – to wręcz nieodpowiedzialne, aby student po zakończeniu zajęć uważał, że jest gotów do takich złożonych i wymagających bardzo profesjonalnej wiedzy i umiejętności, form aktywności zawodowej.

Stanowisko Uczelni

Jak wywiodła Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, powodem dla którego treści efektów uczenia się dla danego przedmiotu zostały sformułowane w ogólny sposób było przekonanie, że studia pierwszego stopnia są etapem w dążeniu do uzyskania pełnych kwalifikacji. Ogólność zapisu efektu daje możliwość pokazania studentowi złożoności problematyki, którą powinien zgłębiać na drugim etapie studiów. Zakłada się również, że prowadzący zajęcia potrafi właściwie dobrać przykłady i problemy pod względem trudności i złożoności. Wiele efektów realizowanych jest na różnych przedmiotach, co zwiększa szansę na ich pełne osiągnięcie. Przedstawiona koncepcja kształcenia zakłada własną pracę studenta, w ramach której student pod kierunkiem nauczyciela samodzielnie poszerza wiedzę, umiejętności i kompetencje, co również sprzyja osiągnięciu efektów uczenia się.

Stanowisko Prezydium PKA

Wyjaśnienia Wnioskodawcy nie pozwalają na zniwelowanie istoty zarzutu, który dotyczył ogólnikowości i nieadekwatności zakładanych efektów uczenia się dla poszczególnych zajęć. Treść efektów przypisanych do zajęć częstokroć nie pozwala na ustalenie koherencji pomiędzy newralgicznymi elementami kształcenia (cele, efekty, treści, metody). Ogólność zapisu efektów uczenia się powoduje, że weryfikacja prawdziwości ich sformułowania staje się niemożliwa. Wbrew twierdzeniu Wnioskodawca, nie pokazują złożoności problematyki omawianej w ramach danych zajęć. Zadaniem Uczelni jest zagwarantowanie rzeczywistych warunków realizacji zakładanych efektów uczenia się, czyli m. in. zapewnienie odpowiedniej liczby godzin dydaktycznych, niezbędnych na omówienie zagadnień przedmiotowych. W uchwale przytoczono przykład zajęć *psychoterapia w nurcie poznawczo-behawioralnym*, przeznaczone na te zagadnienia 3 godziny nie gwarantują możliwości nabycia umiejętności praktycznych w zakresie środków i metod pracy terapeutycznej.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

5. Błędnie przyporządkowano niektóre zajęcia do tych o charakterze praktycznym. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się zakładane w przypadku grupy zajęć charakterze praktycznym nie uwzględniają aspektu praktycznego w następujących zajęciach np. *wprowadzenie do psychologii* – wykład egzamin pisemny i wypowiedzi ustne, ćwiczenia – kolokwium, aktywność w dyskusji; *biologiczne podstawy zachowania* – wykład egzamin pisemny i wypowiedzi ustne, ćwiczenia – kolokwium, aktywność w dyskusji; *psychologia emocji i motywacji* – egzamin w formie pisemnej, prezentacja multimedialna, aktywność w dyskusji; *psychologia społeczna* – egzamin, kolokwium, aktywność w dyskusji. Przyjęte sposoby weryfikacji nie pozwalają na potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wyjaśniła, że praktyczna weryfikacja efektów uczenia się przeprowadzona będzie na poziomie oceny formułującej w trakcie trwania zajęć (ćwiczenia, symulacje, analizy studium przypadku) oraz podsumowującej. Egzaminy i kolokwia odnoszą się do oceny podsumowującej (kończącej). Na całokształt sposobów weryfikacji efektów uczenia się składa się zarówno ocena formułująca jak i podsumowująca. A zatem, wymienione sposoby weryfikacji efektów uczenia się, przy właściwie sformułowanych kryteriach przygotowania, np. prezentacji multimedialnej, ćwiczeń, zadań czy dyskusji dają szansę na sprawdzenie poziomu osiągniętych efektów uczenia się.

Stanowisko Prezydium PKA

Wyjaśnienia Wnioskodawcy rozmiągają się z istotą zarzutu 5, który odnosi się do braku możliwości weryfikacji efektów uczenia się o charakterze praktycznym. Uczelnia wnioskuje o praktyczny profil studiów, istotne jest wobec tego, aby weryfikacja zakładanych efektów uczenia się (zarówno na poziomie oceny formułującej, jak i podsumowującej) umożliwiała sprawdzenie, czy student osiąga (osiągnął) umiejętności o charakterze praktycznym. Trudno uznać, że analiza studium przypadku czy prezentacja multimedialna pozwalają na potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

6. Nieprawidłowo dobrano zajęcia w module „do wyboru”. Brak wyraźnej koncepcji kształcenia i określonej sylwetki absolwenta powoduje, że zajęcia zaplanowane jako zajęcia do wyboru są bardzo zróżnicowane i trudno o ich merytoryczne uzasadnienie, a zatem i ocenę ich przydatności. Treści programowe przykładowych zajęć: język reklamy, sztuka argumentacji, planowanie i organizacja treningów i szkoleń, gry i symulacje w procesach szkoleniowych, psychologia penitencjarna, wybrane problemy polityki społecznej, dają studentowi orientację ogólną w niezwykle zróżnicowanych obszarach wiedzy, w różnym stopniu powiązanej z psychologią. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż student uzyskuje aż 34 punkty ECTS, realizując 13 zajęć z grupy „do wyboru”.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, że ideą leżącą u podstaw przygotowywania przedmiotów do wyboru było stworzenie studentom możliwości rozszerzenia wiedzy z zakresu psychologii (np. psychologia penitencjarna) oraz rozwinięcie umiejętności, pozwalających na poszerzenie zainteresowań i lepszą orientację w rzeczywistości społecznej, jak również zdobycie kompetencji istotnych z punktu widzenia rynku pracy. Zaproponowane treści korespondują z założoną koncepcją kształcenia. Zgodnie z nią „oprócz dogłębnej znajomości metod badawczych i teorii z różnych działów psychologii, absolwenci kierunku będą dysponować elementami wiedzy z zakresu innych dyscyplin naukowych ulokowanych w obszarze nauk społecznych (nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o zarządzaniu i jakości), a także po części z zakresu nauk humanistycznych (filozofia) oraz nauk medycznych i nauk o zdrowiu (nauki medyczne)”. Studia na kierunku psychologia mają ponadto umożliwiać rozwijanie szeregu ważnych kompetencji społecznych oraz wzmacniać kształtowanie systemu wartości humanistycznych. Uwzględnienie w propozycji przedmiotów do wyboru przedmiotów z dyscyplin innych niż psychologia wynikało także z bardzo ogólnej koncepcji studiów. Przygotowanie szerokiego katalogu przedmiotów do wyboru ma ułatwić studentom podjęcie decyzji o wyborze kierunku i specjalności na drugim stopniu kształcenia.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i wyjaśnienia, które usuwają istotę zarzutu. Oferta zajęć do wyboru istotnie prezentuje szeroki zakres problematyki psychologicznej oraz pozapsychologicznej (społecznej). Przyjmując argumentację Wnioskodawcy można uznać, że propozycja taka ma pełnić funkcję kształtującą zainteresowania studentów oraz przygotować ich do podjęcia decyzji o wyborze kierunku na drugim stopniu kształcenia.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut stał się bezprzedmiotowy**.

7. Liczba godzin zajęć i punktów ECTS jest niewystarczająca do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się i treści merytorycznych. Treść zajęć zaplanowana w sylabusach jest bogata i zróżnicowana. Jednak liczba godzin poświęconych na poszczególne zagadnienia nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, zwłaszcza w obszarze umiejętności. Przykładem mogą być wyniki analizy sylabusu zajęć *psychometria i diagnoza psychologiczna*. Wykazały one, iż deklarowane treści są bardzo bogate w sensie zróżnicowanej tematyki, jednakże sposoby realizacji zajęć nie dają możliwości zdobycia zakładanych kompetencji

praktycznych. Przykładowo, 3 godziny zajęć poświęconych metodom diagnostycznym dzieci i młodzieży, metodom diagnozy intelektu czy osobowości pozwala jedynie na bardzo ogólne zdobycie podstawowej wiedzy o tym rodzaju aktywności. Zatem zakładane efekty uczenia się w zakresie umiejętności nie są możliwe do osiągnięcia. W ramach zajęć studenci zapoznają się ze wszystkimi obszarami diagnozy psychologicznej, co daje im ogólne spojrzenie i ogólną wiedzę na temat zróżnicowania testów, natomiast nie ma możliwości, aby opanowali umiejętność *oceny przydatności określonego testu do diagnozowanego problemu (oceny trafności i rzetelności danej metody); interpretacji wyniku otrzymanego w teście zgodnie ze standardami psychometrycznymi*. Jedynie w ramach zajęć poświęconych wywiadowi i obserwacji zaplanowano poznanie zasad przygotowania, przeprowadzenia, wnioskowania, a wymiar godzinowy (4) pozwala na choćby częściowo przećwiczenie umiejętności. W treściach zajęć nie ma żadnej nazwy testu, który zostanie omówiony lub przećwiczony. Podobnie, w karcie zajęć Pomoc psychologiczna (15 godzin wykładu, 30 godzin ćwiczeń 3 ECTS) treści merytoryczne zajęć są bogate, natomiast liczba godzin zajęć nie wystarcza do tego, aby przygotować studenta do takiej aktywności praktycznej. Na każdych zajęciach w liczbie 15, realizowany jest inny temat z zakresu pomocy psychologicznej np. Radzenie sobie ze stresem w oparciu o wsparcie społeczne lub relaksację, Rozwiązywanie problemów interpersonalnych, Pomocne sposoby słuchania i odpowiadania w aspekcie teoretycznym i praktycznym. Trudno zdefiniować, jakie umiejętności praktyczne osiągnie student w zakresie np. rozwiązywania problemów interpersonalnych w ciągu jednych zajęć, jakimi metodami się to będzie odbywać, czego konkretnie mogą się nauczyć. Treści programowe nie pozwalają osiągnąć zakładanych efektów uczenia się zwłaszcza z zakresu umiejętności, które są bardzo ambitne np. *U02 Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danego indywidualnego przypadku sposób postępowania terapeutycznego; dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego projektowania i wykonania pojawiających się zadań zawodowych w praktycznych działaniach psychologicznych* czy *U03 Potrafi kierować procesami terapeutycznymi, wykorzystywać umiejętność pracy z grupą; pracować w zespole, pełniąc różne role, umie przyjmować i wyznaczać wspólne cele działania, ma elementarne umiejętności organizacyjne, U07 (...) skutecznie pomagać osobom i grupom*.

Stanowisko Uczelni

Jak wywiódł Wnioskodawca we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, na etapie projektowania efektów uczenia się założono, że będą one osiągnięte na poziomie elementarnym (podstawowym). Liczba godzin poświęcona na poszczególne zagadnienia została dopasowana do przyjętych założeń. Konstrukcja programu studiów zakłada integrację treści przedmiotowych, które częściowo uwzględniają te same treści (zwłaszcza ważne i trudne), co zwiększa szansę na realizację danego efektu. Koncepcja kształcenia i program studiów stanowią spójną całość. W związku z tym rozpatrywanie treści przedmiotu w izolacji od zakładanych efektów czy sposobów weryfikacji może w istocie budzić pewne kontrowersje. W odniesieniu do uwagi dotyczącej braku uwzględnienia nazw testów psychologicznych w kartach przedmiotów założono, iż to wykładowca prowadzący dany przedmiot podejmuje autonomiczną decyzję o wyborze konkretnych narzędzi psychologicznych w procesie dydaktycznym.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i wyjaśnienia, jednak nie usuwają one istoty zarzutu. Wnioskodawca nie zmienił istniejącej znacznej dysproporcji między zakładanymi efektami uczenia się, a liczbą godzin zajęć dydaktycznych poświęconych na ich osiągnięcie. Podane w uchwale przykłady tej rozbieżności nie zostały zmodyfikowane. Uczelnia odwołuje się do tych samych argumentów, jak podane wobec zarzutu 3, a mianowicie, że studenci zdobywają wiedzę i umiejętności na poziomie elementarnym. Zakres tematyczny efektów i treści podany w poszczególnych sylabusach świadczy jednak, że treści merytoryczne odnoszą się do szerokiej gamy zagadnień. Ich realizacja (nawet na poziomie elementarnym) wymaga odpowiedniego czasu zajęć, którego uczelnia nie zapewnia. Również liczba punktów ECTS przypisanych do zajęć lub grup zajęć jest nieodpowiednia wobec nakładu pracy studenta. Należy podtrzymać tezę, iż zaplanowana liczba godzin zajęć nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, zwłaszcza w zakresie umiejętności (wnioskowany kierunek ma mieć profil praktyczny). Uwaga Wnioskodawcy o konieczności całościowego spojrzenia na efekty uczenia się jest słuszna, ale nie jest uzasadnieniem dla braku adekwatności między nakładem pracy studenta, czasem osiągania efektów uczenia się i możliwością ich pomiaru (weryfikacji). Przewidziane treści dla danych zajęć stanowią integralną całość z zakładanymi dla tych zajęć efektami uczenia się. Nie można tych efektów weryfikować w ramach innych zajęć. Również podane uzasadnienie braku nazw testów psychologicznych, które poznają studenci nie jest satysfakcjonujące. Autonomiczna decyzja wykładowcy, o której wspomina Wnioskodawca, nie może być utajniana. Sylabusy zawierać powinny istotne z punktu widzenia zajęć informacje. Za takie należy uznać również nazwy testów psychologicznych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

8. Nieprawidłowo przyjęto założenie o możliwości zwolnienia z praktyk zawodowych. W punkcie 4. Uwagi końcowe, dokumentu Wymiar, zasady i formy odbywania praktyk zawodowych, znajduje się informacja: „Studenci starający się o zwolnienie z obowiązku odbycia praktyki zawodowej dostarczają do Dziekana Wydziału, zaświadczenie o zatrudnieniu i zajmowanym stanowisku (*Załącznik nr 5*) lub zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej (*Załącznik nr 6*). Decyzję o zaliczeniu w/w pracy w poczet praktyki zawodowej podejmuje Dziekan Wydziału w oparciu o opinię uczelnianego opiekuna praktyk zawodowych.” Takie działania nie znajdują żadnego umocowania prawnego, stanowią naruszenie dyspozycji norm ustawy, które stanowią jednoznacznie, iż odmienne sposoby osiągania i weryfikacji efektów uczenia się, niż typowe, a zatem oparte na udziale studenta w zajęciach ujętych w programie studiów i harmonogramie jego realizacji, zorganizowanych przez uczelnię oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu, mogą być stosowane przez uczelnię tylko na podstawie przepisów szczególnych. W przypadku praktyk zawodowych, takich szczególnych przepisów brak. Rezygnacja przez Uczelnię z 960 godzin zajęć jest działaniem nieuzasadnionym. Nie jest możliwe, aby studenci rozpoczynający studia psychologiczne mogli realizować w swoim miejscu pracy zawodowej, czy to etatowej, czy to w ramach własnej firmy, zadania psychologiczne, do których bez odbycia studiów nie są przygotowani. Zatem nie ma możliwości osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych, czyli nie ma podstaw do „zaliczania” praktyk, w proponowany przez Uczelnię sposób.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia stwierdziła, że zgodnie z uchwałą nr 17 Senatu Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie Regulaminu Biura Studenckich Praktyk Zawodowych i Karier studenci nie mają obecnie możliwości ubiegania się o zwolnienie z obowiązku odbycia praktyki zawodowej. Uczelnia wyjaśniła, że wniosek o wydanie pozwolenia został przygotowany i przesłany „przed wejściem w/w Uchwały”.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia poinformowała o podjęciu adekwatnych względem zarzutu działań, jednak nie dołączyła do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy treści powołanego regulaminu. Na głównej stronie www Uczelni dostępny jest tylko wykaz uchwał Senatu z 2021 r., do pobrania w formie pliku Excel. Brakuje jednak treści wymienionych w nim uchwał. Na stronie BIP, pod datą 20 kwietnia 2021 r. figuruje jedynie treść Uchwały nr 18/2021 w sprawie Regulaminu korzystania z infrastruktury badawczej Uczelni w Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku. Brakuje zatem podstaw do pozytywnej weryfikacji informacji, jakie Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

9. Brak przyjętych sposobów weryfikacji oczekiwań wobec kandydatów na studia w zakresie kompetencji osobowościowych. Uczelnia formułuje oczekiwania, że kandydaci powinni charakteryzować się otwartością i ciekawością poznawczą, empatią i wrażliwością na potrzeby drugiego człowieka, umiejętnością dostrzegania i szanowania jego indywidualności, nadto świadomością potrzeby dalszego kształcenia w zawodzie psychologa w celu uzyskania pełnych kwalifikacji zawodowych. Nie prezentuje jednakże żadnych sposobów weryfikacji owych cech w procesie rekrutacji.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Wnioskodawca wyjaśnił, że we wniosku Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów pierwszego stopnia określono szczegółowe kryteria, na podstawie których kandydaci będą przyjmowani na studia. Zaznaczono jednocześnie, że są to wymogi formalne. Oznacza to, że inne sposoby weryfikacji oczekiwań wobec kandydatów na studia mają charakter nieformalny. Wskazano, że „oprócz wymogów formalnych, kandydaci powinni charakteryzować się otwartością i ciekawością poznawczą, empatią i wrażliwością na potrzeby drugiego człowieka, umiejętnością dostrzegania i szanowania jego indywidualności, nadto świadomością potrzeby dalszego kształcenia w zawodzie psychologa w celu uzyskania pełnych kwalifikacji zawodowych”. Wymogi nieformalne dotyczące oczekiwań w zakresie kompetencji osobowościowych stanowią w takim rozumieniu element procesu kształcenia, odnoszący się do założonych kompetencji społecznych.

Stanowisko Prezydium PKA

Wyjaśnienie Wnioskodawcy nie niwelują istoty zarzutu, który dotyczy braku sposobu weryfikacji oczekiwań wobec kandydatów na studia w zakresie kompetencji

osobowościowych. Stanowisko Uczelni świadczy o występowaniu dwojakiego rodzaju kryteriów przyjęć na studia – wymogów formalnych i nieformalnych (zgodnie z nazewnictwem Wnioskodawcy). Podczas gdy pierwsze są weryfikowane w procesie rekrutacji i odnoszą się do ocen z języka polskiego, języka obcego i przedmiotu do wyboru (biologia, chemia, fizyka, filozofia, geografia, historia, matematyka, wiedza o społeczeństwie) na świadectwie dojrzałości, to drugie kryterium jest nieweryfikowalne. Uczelnia stwierdza, że kandydaci powinni charakteryzować się określonymi właściwościami osobowymi, ale nie przedstawia procedury ich sprawdzania (pomiaru). Taki stan rzeczy świadczy o braku klarownego sformułowania kryteriów rekrutacji kandydatów na studia.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

10. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się nie pozwalają na weryfikację wszystkich zakładanych efektów dla zajęć i grup zajęć. Przyjęte metody weryfikacji efektów uczenia się nie pozwalają na weryfikację wszystkich zakładanych efektów uczenia się, z uwagi na powtórzenie efektów kierunkowych, zbytnią ogólnikowość, bądź zbyt szeroki zakres; istnieją wypadki, że nie są zgodne z metodami kształcenia. Przykładowo w karcie zajęć *neuropsychologia* efekty: U01 *Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu neuropsychologii w celu analizowania i interpretowania określonych sytuacji, a także psychologicznych motywów i mechanizmów ludzkich zachowań oraz projektowania działań praktycznych*, U02 *Potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów z zakresu neuropsychologii i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań w danych obszarach praktycznych, dokonując oceny przydatności typowych metod, procedur i dobrych praktyk, biorąc pod uwagę ich adekwatność do realizacji zadań* oraz efekt U03 *Potrafi identyfikować złożone i nietypowe problemy neuropsychologiczne człowieka i podejmować w tym zakresie odpowiednie działania diagnostyczne, profilaktyczne, terapeutyczne* są bardzo ogólne, nieweryfikowalne przyjętym sposobem weryfikacji efektów, czyli egzaminem.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wyjaśniła, że niektóre efekty uczenia się zostały sformułowane w sposób ogólny, ponieważ celem nie było wyposażenie studenta w wyspecjalizowane kompetencje, właściwe dla absolwentów studiów pięcioletnich na kierunku psychologia. Założono ponadto, że weryfikacja efektów uczenia się przeprowadzona będzie zarówno na poziomie oceny formułującej w trakcie trwania zajęć (ćwiczenia, symulacje, analizy studium przypadku) jak i podsumowującej. Egzaminy i kolokwia odnoszą się do oceny podsumowującej (kończącej). Na całokształt sposobów weryfikacji efektów uczenia się składa się zarówno ocena formułująca jak i podsumowująca. Efekty uczenia się przypisane do danego przedmiotu znajdują swoje uszczegółowienie w realizowanych treściach. Ostateczną decyzję dotyczącą formy weryfikacji efektów uczenia się (np. forma egzaminu) podejmuje prowadzący przedmiot, który ustala zakres pytań, zagadnień i zadań mających charakter praktyczny.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowych informacji i wyjaśnienia, które usuwałyby istotę zarzutu. Stanowisko Wnioskodawcy jest analogiczne jak zajęte wobec zarzutu 4. Wnioskodawca kolejny raz wskazuje rodzaje ocen,

które wynikają z ich funkcji (ocena formująca, nazywana tu formującą, oraz ocena podsumowująca). Występowanie takich funkcji oceny jest naturalnym elementem oceniania, ale nie ma wpływu na adekwatność sposobu weryfikacji efektów uczenia się. Należy uznać za aktualną tezę zawartą w zarzucie 10, że przyjęte metody weryfikacji, a szczególnie w postaci pisemnego egzaminu (lub zaliczenia) nie pozwalają na sprawdzenie praktycznego aspektu osiągniętych efektów uczenia się.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

11. Nie jest spełniony warunek określony w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), bowiem struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Wśród 29 osób prowadzących zajęcia na kierunku psychologia, jedynie 7 osób to psychologowie. Zatem wszystkie zajęcia psychologiczne z modułu podstawowego oraz wszystkie zajęcia kierunkowe prowadzi siedem osób, w tym dwóch pracowników badawczo-dydaktycznych, dwóch doktorów oraz trzech magistrów. Z wyjątkiem jednego pracownika naukowego ze stopniem naukowym doktora habilitowanego pozostali nauczyciele akademicy nie mają dorobku naukowego ani doświadczenia praktycznego, we wszystkich obszarach psychologii, w których będą prowadzić zajęcia, pozwalającego na efektywne prowadzenie zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Stanowisko Uczelni

Jak podniosła Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, ponieważ studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia stanowią dopiero pierwszy etap kształcenia na drodze uzyskania przez studenta kwalifikacji potrzebnych do wykonywania zawodu psychologa, struktura kwalifikacji kadry kierunku została dostosowana do przyjętej koncepcji studiów i praktycznego profilu kształcenia. Należy jednocześnie podkreślić, że Uczelnia prowadzi obecnie rozmowy z osobami posiadającymi dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe w zakresie psychologii, mające na celu pozyskanie bardziej wykwalifikowanej kadry.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacji o podjęciu skutecznych działań naprawczych, a jedynie zapowiedź ich dokonania. Struktura kwalifikacji kadry kierunku nadal nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Treści merytoryczne wskazane w sylabusach poszczególnych przedmiotów świadczą o tym, że uczelnia pretenduje do kształcenia w zakresie specjalistycznej wiedzy psychologicznej. Tymczasem analiza przydziału zajęć nie daje gwarancji właściwej ich realizacji. Wszystkie przedmioty wymagające specjalistycznej wiedzy powierzono tylko siedmiu psychologom. W konsekwencji takich decyzji, np. zajęcia z psychologii rozwoju człowieka, psychologii poznawczej, psychologii społecznej oraz psychologii emocji i motywacji ma prowadzić jeden nauczyciel, nie posiadający stopnia naukowego. Prezydium PKA stoi na stanowisku, iż prowadzenie zajęć, którym przypisano treści i efekty uczenia się, odnoszące się do wiedzy kluczowej w zakresie danej dyscypliny naukowej, opartej o cały dorobek tej dyscypliny, powinno być powierzone osobom, które posiadają uporządkowaną, szeroką znajomość dorobku naukowego wypracowanego

w danej dyscyplinie, nabywaną – co do zasady – wraz z osiąganiem kolejnych poziomów naukowego awansu zawodowego i w ramach stałej aktualizacji wiedzy i umiejętności, realizowanej szczególnie poprzez prowadzenie własnej pracy badawczej. Należy podtrzymać w związku z tym tezę, że zaplanowana dla kierunku kadra dydaktyczna nie zapewnia realizacji zakładanych efektów uczenia się. Biorąc pod uwagę, że psychologia stanowi dyscyplinę wiodącą, w ramach której uzyskiwana jest największa część efektów uczenia się, przedstawiona struktura kwalifikacji kadry nie gwarantuje oczekiwanej jakości kształcenia.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

12. Infrastruktura dydaktyczna i zasoby edukacyjne, jakimi dysponuje Uczelnia nie są wystarczające do realizacji programu studiów i osiągnięcia przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się. Uczelnia nie dysponuje pracownią testów psychologicznych ani laboratorium badawczym czy diagnostycznym wyposażonym w jakiegokolwiek metody, pomoce diagnostyczne, narzędzia i kwestionariusze psychologiczne pozwalające na zapoznanie się z nimi i wykorzystanie podczas zajęć praktycznych. Deklarowane są jedynie zakupy testów, w przypadku uruchomienia kierunku, co nie gwarantuje dostępu studentów do metod diagnozy. W przesłanej dokumentacji brak informacji na temat planowanych działań na rzecz doskonalenia infrastruktury dydaktyczno-naukowej, bibliotecznej, informatycznej i innych wykorzystywanych w procesie kształcenia z istotnym udziałem studentów.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia podniosła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że jest w trakcie organizacji pracowni psychologicznej oraz gromadzenia środków i pomocy dydaktycznych, w tym testów diagnostycznych, które umożliwią nie tylko realizację treści przedmiotów uwzględnionych w programie studiów w wymiarze praktycznym, ale również weryfikację efektów uczenia się. W punkcie 5.2. wniosku Informacje na temat infrastruktury, w tym opis laboratoriów, pracowni, sprzętu i wyposażenia, niezbędnych do prowadzenia kształcenia oraz w punkcie 5.3. wniosku Informacje na temat zapewnienia możliwości korzystania z zasobów bibliotecznych oraz z elektronicznych zasobów wiedzy, w szczególności z Wirtualnej Biblioteki Nauki i Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych Academia, zostały w sposób szczegółowy opisane zagadnienia dotyczące infrastruktury dydaktycznej oraz zasobów edukacyjnych, bibliotecznych i informatycznych. Ponadto w załączniku nr 6 do wniosku zamieszczono wykaz planowanych książek do zakupu (obejmujących m.in. literaturę ujętą w kartach przedmiotu – sylabusach), w przypadku uzyskania uprawnień do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia. Nie ma powodów, aby przypuszczać, że zobowiązania wnioskującego dotyczące zakupu testów psychologicznych oraz wzbogacenia zasobów bibliotecznych miałyby pozostać niezrealizowane.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dodatkowe informacje i wyjaśnienia, jednak nie usuwają one istoty zarzutu. Deklaracje zakupu nie zostały potwierdzone deklaracją adekwatnego zabezpieczenia finansowego ich realizacji (zakup testów psychologicznych i książek, przygotowanie laboratoriów). Ponadto lista kwestionariuszy planowanych do zakupu jest zbyt krótka (26 narzędzi). Uczelnia we wniosku o wydanie pozwolenia podaje, że została uruchomiona pracownia psychologiczna

Uchwała nr 793/2021
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 13 sierpnia 2021 r.

„z przeznaczeniem dla studentów kierunków znajdujących się w ofercie WNHI”. Nie podano jednak, jaki jest status pracowni, kto nią kieruje, w jaki sposób ma ona służyć studentom (wsparcie psychologiczne, czy miejsce praktyk i kształtowania wiedzy, umiejętności i kompetencji). Nie jest satysfakcjonujące zapewnienie, że pracownia „po uzyskaniu uprawnień do prowadzenia studiów na kierunku psychologia, może pełnić funkcję laboratorium do realizacji zajęć dla studentów tego kierunku oraz pracowni psychometrycznej wyposażonej w testy psychologiczne”. Wnioskodawca nie podaje, jakie specjalistyczne pracownie planuje utworzyć (np. czy będzie sala obserwacyjna, sala terapeutyczna). Nie wskazano konkretnych laboratoriów badawczych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

Biorąc pod uwagę utrzymanie w mocy zarzutów nr 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 Prezydium PKA stwierdza, że nie zaistniały przesłanki do zmiany opinii negatywnej wydanej w uchwale nr 552/2021 z dnia 24 czerwca 2021 r.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
18.08.2021

Stanisław Wrzosek